

1009 9. Nov. 1888: 1. Beh. af Lovf. om Grundafstaaelse m. m. til Udvid. af Statsb. 1010

Station, Hørning Station og flere andre, Krydsninger, som kun kunde foregaa saaledes, at enten det ankommande eller det afgaaende Tog skulde ind paa et Sidespor for siden at trækkes ind derfra, naar Banen blev fri. Der er saaledes efter mit Skjøn ingen Tvivl om, at der bør indrømmes Administrationen en almindelig Ret til at erhverve de fornødne smaa Arealer, hvor en Stationsudvidelse er nødvendig, og der maa være saa meget mindre Betænkning for Lovgivningsmagten herved, som disse Erhvervelser i Almindelighed økonomisk set kun repræsenterer rene Bagateller. Den Smule Bederlag, der skal erlægges for at erhverve nogle Jordstrimler til Udvidelse af en Station, er aldeles forsvindende i Forhold til det Beløb, der ellers gaar med til en Stationsudvidelse. Og ikke alene selve Grunderhvervelsen spiller økonomisk set en meget ringe Rolle, men som oftest ere de andre Arbejder, der behøves for at give den paagjældende Station den nødvendige Udvidelse saasom Sporanlæg o. s. v. af ikke stor, finantiel Betydning. Det, der sluger de store Summer ved en Stationsudvidelse ved et bestaaende Vaneanlæg, er Ombygninger af Stationsbygningen; navnlig naar Ombygningen maa ske efter en stor Skala, kan den foranledige Udgifelsen af store Summer. De andre Udgifter ere ved Siden heraf høist ubetydelige. Der blev af den sidste ærede Taler ytret, at det var, saa vidt jeg forstod ham, en overordentlig Myndighed, der her skulde lægges i Administrationens Haand. Heri tror jeg ikke, at han har ganske Ret. Den Myndighed, Lovforlaget tilfigter at lægge i Administrationens Haand, er simpelt hen kun den, at Administrationen, i dette Tilfælde det høie Indenrigsministerium, skal have Ret til at rekvirere en Expropriationskommission ud til den paagjældende Station, og denne Kommission har saa i Henhold til Forordningen af 5te Marts 1845 ikke alene Bemyndigelse til at fastsætte, hvad det paagjældende Areal skal betales med, men tillige Myndighed til at afgjøre, om det Areal, der rekvireres expropriert, kan siges at være i den Grad fornødent, at Expropriation overhovedet kan foretages, eller om Expropriationskommissionen muligt, som jeg har set Exempel paa ved Sernbeanlæg, kan sige: Nei, her anse vi os ikke for kompetente til at expropriere; det

kan ikke rigtig siges, at Erhvervelsen af de og de Arealer kan komme ind under Expropriationsloven. Da nu dette Lovforslag kun tilfigter at give en Udvidelse af eller rettere et Supplement til Forordningen af 1845, forudsætter jeg som givet, at Expropriationskommissionen vil i alle paagjældende Tilfælde have den samme Myndighed til at bedømme selve det Spørgsmaal, om der skal exproprieres eller ikke, og til i bekræftende Fald at fastsætte i hvilket Omfang. Hvad Lovforlagets Motiver omhandle angaaende Snebælter, angaar efter min Mening ikke, hvad det ærede Medlem tænkte paa, Erstatning for Expropriation af Jordstrimler bag de vedkommende Snefjærme, men jeg formoder, at den ærede Minister ved at nævne Snebælter har tænkt paa noget lignende som det, de fleste af os kjende fra Sylland: Expropriation af saa brede Jordstrimler paa den Side af Banen, hvorfra Sneen sædvanlig kommer, at der paa dem kan opføres Jordvolde i Stedet for mere interimistiske Træsfjærme. Udføres dette i større Omfang, vil det samtidigt afhjælpe den Ulempe, det ærede Medlem paapegede, idet Jordvoldene levne tilstrækkelig Plads mellem deres Krone og Sernbanesporene og paa Grund af den skraa Retning, de have udadtil imod Gods-eierens Grund, vil der saa godt som ingen Sneedækning finde Sted udenfor Jordvolden. Jeg skal indskrænke mig hertil og anbefale, at man hurtigst muligt lader dette lille Lovforslag gaa igjennem Thinget.

Berg: Jeg erkjender, at der i tidligere Forhandlinger om denne Sag kan have været fornøden Opfordring for den ærede Indenrigsminister til at forelægge et Lovforslag om den i Titlen omhandlede Sag. Jeg vil godt indrømme, at der har været Anstuelser oppe om, at det vilde være rigtigt at give Indenrigsministeren en saadan almindelig Bemyndigelse i de nævnte Tilfælde, som her søges, men der har paa den anden Side ogsaa været Anstuelser fremme — og jeg figter her navnlig til Forhandlingen om Finantsloven — der ikke have ønsket at gaa saa vidt som til en almindelig Bemyndigelse, men derimod ønskede, som det er blevet udtalt af den første ærede Taler og enkelte Andre, at holde sig til en Lov for det enkelte Tilfælde. Der er tidt blevet for-